

Jeppe Kofod (S):

Der er noget, der ikke hænger sammen i statsministerens besvarelse. Hvorfor venter politiet med at anholde Sakajev til efter sikkerhedsudvalgsmødet, hvis det er sådan, at man hverken giver grønt eller rødt lys? Så kunne man jo bare have meddelt regeringen, at man anholder personen, og så må regeringen holde alle de møder, den i øvrigt vil. Det er det, der er så forunderligt i den her sag.

Så vil jeg gerne afvise enhver påstand om, at vi som socialdemokrater skulle ønske at intervinere politisk i det politi og retsvæsen, vi har. Det er sludder, som statsministeren kommer med her. Det mener jeg er en dårlig måde at svare på spørgsmål på, som er saglige, konkrete, og som går ud på at afdække det her, som er et alvorligt forløb, og en sag, der i den grad har skabt opmærksomhed i en udenrigspolitisk meget svær situation. De spørgsmål synes jeg altså man godt må give Folketinget et bedre svar på.

Men vi har desværre ikke fået nogen svar i dag. Det må vi konstatere. Men vi må også konstatere, at mystikken stadig væk er der. Har regeringens sikkerhedsudvalg været inde over anholdelsen, eller har det ikke? Tilsyneladende må de have givet grønt lys, ellers ville man jo ikke have ventet med at anholde ham, indtil efter politiet meddelte sikkerhedsudvalget, at man faktisk anholdt Sakajev.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jf. forretningsordenens § 20, stk. 5-7, har medspørgerne kun to spørgsmål i salen. Så der er kun fru Sandy Brinck tilbage.

Sandy Brinck (S):

Jeg tror, uenigheden ligger i, når statsministeren også tidligere har betegnet den her sag som en fuldstændig normal politimæssig sag. Jeg tror, det er der, uenigheden ligger, for denne her sag handler om en terrormistænkt, og i definitionen af terror kan man altså kun komme et vist stykke juridisk. Resten er en politisk vurdering. Det er det, svaret fra Justitsministeriet siger på spørgsmål 119, da vi behandlede antiterrorpakken. Det svarede statsministeren overhovedet ikke på i sin besvarelse. Det får ministeren nu en ny mulighed for.

Er statsministeren enig med Justitsministeriet i, at i sådanne sager indgår der en politisk overvejelse? Jeg er meget interesseret i det, for hvis netop man ikke vedkender sig den politiske afvejning, har den parlamentariske kontrol ingen

muligheder. Det er det eneste, der kan gøre, at vi kan håndtere den margen, der ligger i en politisk vurdering.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jo, men alle kender jo også den procedure, der nu iværksættes, som også er fuldstændig efter bogen, nemlig at nu er der kommet materiale fra Rusland og de russiske myndigheder. De bliver nu behandlet af politiet. Og til syvende og sidst vil en beslutning om udlevering eller ikke udlevering jo skulle træffes af politiet og Justitsministeriet i forening. Det er klart, at deri indgår jo mange forskellige vurderinger, og det skal jeg ikke gå nærmere ind i her.

Kl. 14.45

Jeg tror ikke, der kan føjes meget mere til, for den her sag er jo velbeskrevet, og jeg kan i det hele henvise til justitsministerens redegørelse.

Men hr. Jeppe Kofod spørger så endnu en gang, hvordan det egentlig kunne være, at politiet besluttede at vente med anholdelsen, til efter at der havde været møde i regeringens sikkerhedsudvalg. Det kan jeg ikke svare på, for det kender jeg ikke noget til. Det er ikke noget, jeg har bedt om. Jeg kan konstatere, at sådan var det.

Men efter nu at have hørt debatten i dag kan man i hvert fald konstatere, at mens man havde en socialdemokratisk regering, forelå der jo altså tilsyneladende altid den mulighed, at det var en politisk beslutning, hvem der skulle anholdes her i landet. Og så vil jeg sige, at så er det meget velgørende, at vi nu har fået trukket principperne klart op. Nu er der kommet en regering, hvor det ikke er en regeringsbeslutning, hvem der anholdes, men nu er det en politimæssig beslutning. Det tror jeg borgerne er bedst tjent med.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 509

9) Til udenrigsministeren af:

Jeppe Kofod (S):

»Vil udenrigsministeren redegøre for, hvorfor Det Udenrigspolitiske Nævn ikke blev indkaldt mandag den 28. oktober 2002 på baggrund af rigspolitiets orientering af justitsministeren om, at man havde lokaliseret Akhmed Sakajev, der var opført på den russiske liste over terrormistænkte, til den tjetjenske verdenskongres i København, at de russiske myndigheder ønsker